

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Mgr. Jana Čížka a Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., ve věci

navrhovatele: **M. N.,**
bytem X,
zastoupen advokátem Mgr. Jiřím Nezhybou,
se sídlem Údolní 33, 602 00 Brno,

proti
odpůrci: **město N.,**
se sídlem Kojetická 1028, 277 11 N.,

za účasti
osoby zúčastněné na řízení: **J.X. H. a. s.,**
se sídlem X,
zastoupena advokátem JUDr. Richardem Hamranem, LL. M.,
se sídlem Jungmannova 745/24, 110 00 Praha 1,

o návrhu na zrušení opatření obecné povahy č. 1/2016 – změna č. 3 územního plánu sídelního útvaru N. – vydané usnesením zastupitelstva města N. ze dne 19. 12. 2016, č. 7/11.2/2016,

takto:

- I. Opatření obecné povahy č. 1/2016 – změna č. 3 územního plánu sídelního útvaru N. – vydané usnesením zastupitelstva města N. ze dne 19. 12. 2016, č. 7/11.2/2016, se dnem právní moci tohoto rozsudku zrušuje.
- II. Odpůrce je povinen zaplatit navrhovateli na náhradě nákladů řízení částku 17 342 Kč ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce Mgr. Jiřího Nezhyby, advokáta.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje B. K.

1. Navrhovatel se návrhem, doručeným Krajskému soudu v Praze dne 22. 3. 2018, podle části třetí, hlavy druhé, dílu sedmého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení v záhlaví označeného opatření obecné povahy (dále jen „OOP“). Navrhovatel tvrdí, že proces přijímání napadeného OOP neproběhl v souladu se zákonem, a proto je toto OOP nezákonné.
2. V úvodu návrhu navrhovatel shrnuje skutkový stav. Změna územního plánu č. 3 byla pořizována na základě žádosti společnosti E. s. r. o. O pořízení této změny rozhodlo zastupitelstvo odpůrce dne 24. 11. 2004 a posléze byl vypracován návrh této změny. Dne 20. 2. 2008 byl návrh předložen zastupitelstvu odpůrce k vydání, avšak programový bod „*Změna č. 3 ÚPSÚ N.*“ byl stažen s tím, že bude ještě doplněno vyjádření správce plynovodu; to bylo doplněno dne 12. 3. 2008. Návrh byl zastupitelstvu odpůrce opětovně předložen dne 16. 4. 2008, avšak nebyl schválen. Dne 18. 3. 2010 žádal pan J. T. (právní nástupce společnosti E. s. r. o.) o opětovné projednání návrhu OOP, avšak neúspěšně. Znovu o to požádal dne 9. 3. 2015, přičemž zastupitelstvo odpůrce dne 13. 5. 2015 usnesením návrh napadeného OOP zamítlo. Dne 7. 7. 2015 požádal J. T. o revokaci tohoto usnesení. Dne 19. 12. 2016 mu zastupitelstvo odpůrce vyhovělo, usnesení ze dne 13. 5. 2015 revokovalo a OOP vydalo.
3. Navrhovatel dále uvádí, že je k podání návrhu aktivně legitimován, neboť je jím dotčen na svých právech. Je totiž spoluvlastníkem jednotky č. x v domě č. p. x stojícím na pozemku p. č. st. x v katastrálním území N. Předmětem napadeného OOP je nově vymezená funkční plocha OS – smíšené obytné území (v grafické části označená jako lokalita 3/1), která se nachází v katastrálním území L. mezi silnicí č. III/0096 ve směru na K. a obytnými domy v ulicích Na V. a K. Dosud byla tato oblast o výměře 2,4 ha zčásti řazena do ploch VZ – mimolesní veřejně přístupná zeleň a zčásti do ploch OCbd – čistě obytné území, bytové domy. V této nově vymezené funkční ploše lze realizovat např. „*obchodní vybavenost lokálního významu*“, „*nerušící služby a provozy celoměstského významu*“, „*obchodní vybavenost celoměstského významu*“ a „*odstavné plochy a garáže sloužící potřebám zóny*“. Tato potenciální nová výstavba přímo navazuje na sídlištní zástavbu. Pozemky p. č. x, p. č. x p. č. x a p. č. x v katastrálním území L. jsou ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení, jejímž statutárním ředitelem je pan J. T., který změnu územního plánu inicioval a dále ji prosazoval. Navrhovatel předpokládá, že na uvedených pozemcích se plánuje stavba komerční vybavenosti, která negativně ovlivní okolí, včetně jednotky v jeho spoluvlastnictví. Jde tedy o zásah do veřejných subjektivních práv navrhovatele, zejména do jeho vlastnického práva a práva na soukromí (okraj parcel, jichž se napadené OOP dotýká, je od domu, v němž se nachází jeho jednotka, vzdálen pouhých 10 metrů). Navrhovatel uzavírá, že i s ohledem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2010, č. j. 8 Ao 1/2010-89, je aktivně legitimován k podání návrhu na zrušení napadeného OOP.
4. Navrhovatel namítá, že se odpůrce v procesu schvalování napadeného OOP dopustil natolik závažných procesních vad, že je třeba celé OOP zrušit. V první řadě byla revokace usnesení, kterým byl ukončen proces pořizování změny územního plánu, nezákonná. Tento proces je upraven v zákoně č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), a na základě § 192 stavebního zákona subsidiárně také zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Zastupitelstvo, jemuž byl pořizovatelem předložen návrh územního plánu, má podle § 54 stavebního zákona právě tři možnosti

postupu: (a) územní plán vydat, (b) vrátit jej s pokyny k úpravě a novému projednání nebo (c) jej zamítnout. Že je tento výčet taxativní, plyne i z judikatury (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2010, č. j. 1 Ao 6/2010 - 130). Zastupitelstvo však není oprávněno předložený návrh změnit, doplnit, schválit s výhradou nebo s pokyny pro jeho další úpravu; důvodem je zejména to, že zastupitelstvo k tomu nemá potřebnou odbornost a šlo by o ingerenci zastupitelstva, které územní plán vydává v samostatné působnosti, do činnosti pořizovatele, který jej vypracovává v přenesené působnosti. Zamítnutím návrhu proces pořizování územního plánu definitivně končí. Pokud by byl zájem na obnovení procesu, je třeba opět projít všemi jeho fázemi, byť třeba za využití dříve pořízených podkladů. Usnesení o zamítnutí návrhu územního plánu však s ohledem na to, že je koherentní součástí specifického procesu, nelze revokovat standardním způsobem podle zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „obecní zřízení“). Postup zvolený zastupitelstvem odpůrce představuje obejití zákona a popření zásad územního plánování.

5. Dále navrhovatel namítá, že došlo k narušení zásady sdílené působnosti. Ta se uplatňuje v procesech územního plánování a její podstatou je, že zatímco pořízení územního plánu náleží do přenesené působnosti (činnost pořizovatele a dotčených orgánů), jeho schválení spadá do samostatné působnosti obce. Každá etapa územního plánování v přenesené působnosti je zakončena aktem v samostatné působnosti, kterým se odsouhlasí dosavadní postup pořizovatele a který současně představuje závazný pokyn k dalšímu postupu. V důsledku revokace usnesení došlo k narušení zákonem předvídaného postupu, protože nemohla být uplatněna aktuální stanoviska dotčených orgánů. Došlo tím také k porušení celé řady dalších zásad činnosti správních orgánů vyjádřených v § 2 – 8 správního řádu, jimiž je zastupitelstvo povinno se řídit, vystupuje-li v roli správního orgánu (zásada legality, zásada šetření práv a oprávněných zájmů dotčených osob, zásada ochrany veřejného zájmu apod.).
6. Zejména došlo k porušení zásady materiální pravdy vyjádřené v § 3 správního řádu. Proces pořizování změny územního plánu probíhal v letech 2004 – 2008, návrh poté nebyl schválen, což se opakovalo v letech 2010 a 2012; v roce 2015 byl definitivně zamítnut. K revokaci zamítavého usnesení a následnému vydání OOP došlo koncem roku 2016, tedy s velkým časovým odstupem od doby jeho pořizování a na základě v důsledku plynutí času již neaktuálních podkladů. Nemohlo tak být učiněno zadost povinnosti obsažené v § 54 odst. 3 stavebního zákona, že zastupitelstvo ověří, že územní plán není v rozporu s politikou územního rozvoje, s územně-plánovací dokumentací vydanou krajem či se stanovisky dotčených orgánů. Doba platnosti závazných stanovisek ve smyslu § 149 odst. 1 správního řádu sice není nijak omezena, potřeba jejich změny však vyvstane při změně okolností. Deset let stará stanoviska dotčených orgánů (str. 7 – 9 napadeného OOP) budí dojem, že odpůrce zcela rezignoval na svou povinnost řádně zjistit skutkový stav. Totéž platí pro dokumentaci S. a pro dopravní a akustickou studii. Na základě zastaralých podkladů, které neodrážejí aktuální skutkový stav, nemohlo zastupitelstvo odpůrce řádně rozhodnout o námitkách.
7. Navrhovatel dále namítá, že byla porušena kontinuita územního plánování. Obecně platí, že územní plán má být jakožto základní právní nástroj regulace území obce stabilní a neměl by podléhat neuváženým a nahodilým změnám (srov. rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30. 5. 2013, č. j. 30 A 1/2013-120). Napadené OOP, které je změnou č. 3 územního plánu, bylo vydáno až po změně č. 10 územního plánu, čímž byla

narušena logická návaznost, jejímž důsledkem je nesrozumitelnost a netransparentnost napadeného OOP v očích občanů a nelogičnost celého územního plánu (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 10. 2008, č. j. 9 Ao 2/2008-62). Takový postup nelze obhájit odkazem na zásadu hospodárnosti a rychlosti, neboť ty nemohou omluvit porušení celé řady stěžejních zásad.

8. Konečně navrhovatel namítá, že námitky byly vypořádány nedostatečně a povrchně. Mnohdy se jednalo pouze o odkaz na vypořádání jiné námitky, který však nebyl vždy na místě. Dále uvádí některé konkrétní námitky (uplatněné osobami odlišnými od navrhovatele), které byly podle jeho přesvědčení vypořádány nedostatečně.
9. Odpůrce ve vyjádření k návrhu popírá aktivní legitimaci navrhovatele. Ten nemohl být opatřením obecné povahy zkrácen na svých právech, neboť je pouze vlastníkem jednotky v domě přiléhajícím k území dotčenému napadeným OOP. Navrhovatel tvrdí, že je dotčeno jeho vlastnické právo a právo na soukromí, avšak neupřesňuje, jak mělo k dotčení jeho práv konkrétně dojít. Napadené OOP přitom v dané oblasti umožňuje bytovou výstavbu i stavby občanské vybavenosti nerušícího charakteru, což je změna spíše pozitivní. K průběhu projednání a schválení napadeného OOP odpůrce uvádí, že územní plán má od roku 1998 a od té doby bylo schváleno a vydáno 11 jeho změn. Napadené OOP bylo vydáno v souladu se zákonem, neboť odpůrce může revokovat svá usnesení postupem podle obecního zřízení; ostatně ani Krajský úřad Středočeského kraje neshledal důvod k provedení přezkumného řízení. Odpůrce rozhodoval na základě spolehlivě zjištěného stavu věci a všechny podklady byly přiměřeně aktuální (skutkový stav mezi vypracováním a vydáním napadeného OOP nedoznal žádných změn). Schválením napadeného OOP nedošlo k přerušení kontinuity územního plánování v oblasti. Skutečnost, že napadené OOP (změna č. 3 územního plánu) bylo vydáno až po změně č. 10 územního plánu, nemá za následek nesrozumitelnost nebo nelogičnost; jedná se totiž pouze o formální očíslování změn. Odpůrce uzavírá, že je přesvědčen, že se během procesu přijímání nedopustil žádného pochybení a navrhuje zamítnutí návrhu.
10. Navrhovatel v replice upozorňuje na to, že aktivní procesní legitimace náleží též vlastníkům nemovitých věcí, které sousedí s územím dotčeným napadeným OOP, pokud tvrdí, že by jejich vlastnické nebo jiné právo bylo přímo dotčeno určitou aktivitou, jejíž provozování na regulovaném území územní plán připouští (srov. rozsudek NSS ze dne 21. 4. 2010, č. j. 8 Ao 1/2010-89). Navrhovatel je přesvědčen, že existuje vztah mezi územím regulovaným napadeným OOP a jeho právní sférou, neboť jeho nemovitá věc je od regulovaného území vzdálena pouhých 10 metrů. Napadeným OOP došlo k podstatné změně charakteru celé oblasti – z plochy OCbd (čistě obytné území, bytové domy) a VZ (mimolesní veřejně přístupná zeleň) se změnila na plochu OS (smíšené obytné území). Jak vyplývá ze smlouvy o výstavbě uzavřené mezi odpůrcem a osobou zúčastněnou na řízení schválené též den, kdy bylo revokováno usnesení o zamítnutí napadeného OOP, vznikne v sousedství domu navrhovatele obchodní centrum a bytové domy. V důsledku napadeného OOP tedy mohou vzniknout a patrně také vzniknou stavby, které byly v daném území dosud nepřipustné a které mohou ovlivnit okolí zvýšeným hlukem a dopravou. Do té doby klidná lokalita tak ztratí svůj dřívější charakter.
11. Osoba zúčastněná na řízení ve svém vyjádření také zpochybňuje aktivní procesní legitimaci navrhovatele, přičemž obsáhle cituje judikatorní závěry, z nichž vyplývá, že navrhovatel musí prokázat dotčení na svých hmotných (nikoli pouze procesních) právech, přičemž toto dotčení musí být pravděpodobné, nebo aspoň myslitelné. Pokud právní sféra navrhovatele

nebyla nebo nemohla být napadeným OOP dotčena, nelze aktivní procesní legitimaci dovodit. Jakkoli není nezbytné, aby byl navrhovatel vlastníkem nemovité věci, která je opatřením obecné povahy přímo regulována (může jít i jen o nemovitou věc těsně sousedící), musí v takovém případě jít o dotčení určitou aktivitou, jejíž vlivy se významně projeví na této nemovité věci, nebo významně sníží její hodnotu. V právě posuzované věci však navrhovatel netvrdí, jakým způsobem byl napadeným OOP dotčen na svých veřejných subjektivních právech, naopak se vyjadřuje zcela obecně a neurčitě o zásahu do práva vlastnického a práva na soukromí. Ten však lze sotva dovodit, neboť navrhovatel vlastní bytovou jednotku v panelovém domě sousedícím s pozemky dotčenými napadeným OOP, které však byly vždy (i před předmětnou změnou územního plánu) zastavitelným územím. Napadené OOP nadto počítá s pásem zeleně mezi domem, v němž navrhovatel žije, a novou výstavbou. S ohledem na to nebyl navrhovatel oprávněn ani k podání námitek v rámci procesu přijímání napadeného OOP. Ostatně, i pokud by navrhovatel aktivně procesně legitimován byl a v důsledku napadeného OOP by došlo k přiměřenému omezení jeho práv, které by nepřesáhlo spravedlivou míru, byl by povinen je strpět bez náhrady (srov. rozsudek NSS ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120). Z textu napadeného OOP také vyplývá, že přináší výhradně pozitivní změny pro celou oblast a její okolí.

12. Dále osoba zúčastněná na řízení namítá, že i kdyby soud dospěl k závěru, že navrhovatel aktivně procesně legitimován je, je třeba zohlednit, že neuplatnil námitky v průběhu přijímání napadeného OOP, což je podle judikatury nezbytnou podmínkou úspěchu návrhu. V procesu přijímání změny byly dodrženy všechny zákonné požadavky a postup odpůrce obstál i před Krajským úřadem Středočeského kraje, který neshledal důvod zahájit přezkumné řízení. Konečně osoba zúčastněná na řízení připomíná, že soud je oprávněn opatření obecné povahy zrušit pouze v případě, byl-li zákon porušen v nezanedbatelné míře, resp. v intenzitě zpochybňující zákonnost opatření obecné povahy jako celku. Pokud by přistoupil ke zrušení OOP v případě, že by porušení zákona nebylo dostatečně intenzivní, porušil by tím zásadu zdrženlivost při zásazích do samosprávy formulovanou Ústavním soudem. Osoba zúčastněná na řízení navrhuje zamítnutí návrhu.
13. Soud se nejprve zabýval aktivní procesní legitimací navrhovatele, kterou odpůrce i osoba zúčastněná na řízení zpochybnili. Pro ten účel soud z katastru nemovitostí ověřil, že navrhovatel je spoluvlastníkem jednotky č. x v domě č. p. x stojícím na pozemku p. č. st. x v katastrálním území N., tedy vlastní nemovitou věc v těsném sousedství území dotčeného napadeným OOP. Pokud však jde o legitimaci navrhovatele k podání návrhu, je třeba dále důsledně rozlišovat mezi jeho aktivní procesní legitimací jakožto podmínkou přípustnosti návrhu na straně jedné, a mezi aktivní věcnou legitimací, tedy otázkou samotné jeho důvodnosti (posuzování aktivní procesní legitimace je součástí hodnocení přípustnosti návrhu, posouzení legitimace věcné je již součástí hodnocení věci samé). Aktivně procesně legitimovaným k podání návrhu na zrušení části opatření obecné povahy je ve smyslu § 101a odst. 1 s. ř. s. ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech vydaným opatřením obecné povahy. Legitimace navrhovatele se tak zakládá pouhým tvrzením dotčení na jeho právech. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu k tomu v usnesení ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, výslovně uvedl, že „navrhovatel tedy musí v první řadě tvrdit, že existují určitá jemu náležející subjektivní práva, která jsou opatřením obecné povahy dotčena. (...) Splnění podmínek aktivní procesní legitimace bude tedy dáno, bude-li stěžovatel logicky konsekventně a myslitelně tvrdit možnost dotčení jeho právní sféry příslušným opatřením obecné povahy. To, zda je dotčení podle povahy věci vůbec myslitelné, závisí na povaze a předmětu, obsahu a způsobu regulace prováděné konkrétním opatřením obecné

Shodu s prvopisem potvrzuje B. K.

povahy, napadeným návrhem na jeho zrušení“. Zatímco případný nedostatek aktivní procesní legitimace navrhovatele k podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy vede k odmítnutí návrhu, zkoumání aktivní věcné legitimace je součástí posouzení důvodnosti návrhu. Věcná legitimace navrhovateli chybí zejména tehdy, pokud nelze nalézt souvislost mezi namítaným porušením procesních předpisů při vydání opatření obecné povahy a dotčením na subjektivních hmotných právech navrhovatele. Jak v tomto ohledu uvedl Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 20. 1. 2010, čj. 1 Ao 3/2009-82, *„navrhovateli nesvědčí aktivní věcná legitimace, jestliže nelze dovodit, že by v důsledku vydání změny územního plánu byl dotčen na svém právu, na němž má být dle svého tvrzení zkrácen (zde vlastnické právo). V takovém případě musí být návrh na zrušení opatření obecné povahy zamítnut“.* Pro úspěch návrhu na zrušení napadeného opatření obecné povahy (jeho části) je tedy rozhodující, zda navrhovatel skutečně byl na svých právech zkrácen přijatým opatřením obecné povahy či nikoliv.

14. K dovození aktivní procesní legitimace je tedy třeba, aby navrhovatel tvrdil dotčení na svých veřejných subjektivních právech, přičemž musí jít o dotčení pravděpodobné, nebo alespoň možné. Navrhovatel v návrhu tvrdí, že bylo zasaženo do jeho vlastnického práva a práva na soukromí, neboť napadené OOP reguluje plochy na pozemku sousedícím s pozemkem, na němž stojí dům, v němž je jeho jednotka. V replice pak navrhovatel ještě upřesnil, že výstavba umožněná napadeným OOP a s tím související doprava může zvýšit hluk, znečištění a další negativní imise v celém okolí. To je podle soudu myslitelné a logicky konsekventní tvrzení, z něhož lze (v souladu s usnesením rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, bod 37) aktivní legitimaci navrhovatele dovodit. Napadeným OOP totiž došlo ke změně územního plánu, která umožní v oblasti, kde dosud byla plánována zeleň a rodinné domy, vybudovat bytové domy a obchodní centrum (jinými slovy navrhovatel tvrdí zásah do práva na příznivé životní prostředí a na ochranu zdraví). Možné zvýšení hluku a dopravní zátěže a s ní související imise jsou tedy pravděpodobnými důsledky této potenciální výstavby, které se pochopitelně mohou dotknout také právní sféry navrhovatele. Naopak v posuzované věci nelze říci, že by se jednalo o dotčení nepravděpodobné, nebo dokonce nereálné.
15. Pokud jde o míru dotčení navrhovatelova vlastnického práva, není rozhodné – jak naznačují odpůrce a osoba zúčastněná na řízení – že navrhovatel vlastní „pouze“ bytovou jednotku. Jelikož má podle čl. 11 odst. 1 Listiny základních práv a svobod vlastnické právo všech vlastníků stejný obsah a ochranu, je pro dovození aktivní legitimace bez významu, zda se jí domáhá vlastník jednotky, nebo vlastník celého bytového domu. Nelze pochopitelně ani bez dalšího vyjít z toho, že v odůvodnění napadeného OOP je příslušná změna územního plánu označena jako pro obyvatele okolní zástavby jednoznačně pozitivní, neboť pro dovození aktivní procesní legitimace má význam jen to, zda lze na základě logicky udržitelného tvrzení navrhovatele dospět k závěru o možném negativním dotčení (zkrácení) jeho práv. Soud ve vztahu k posuzování aktivní procesní legitimace dovodil ve svém rozsudku ze dne 1. 7. 2014, čj. 50 A 8/2014-74, že aktivní procesní legitimace navrhovatele v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části není bez dalšího dána na základě tvrzení o možnosti jakéhokoliv dotčení jeho právní sféry napadeným opatřením obecné povahy, ale toliko na základě logicky udržitelného tvrzení o možném negativním dotčení (zkrácení) jeho práv (kasační stížnost proti citovanému rozsudku zdejšího soudu NSS zamítl rozsudkem ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 218/2014-77).

16. Soud proto uzavírá, že právo navrhovatele na příznivé životní prostředí a zdraví spjaté s vlastnictvím nemovité věci dotčeno být může, přičemž s ohledem na povahu napadeného OOP, kterou je změna funkčního vymezení ploch, nelze vyloučit jeho negativní dotčení. Navrhovatel je proto aktivně procesně legitimován k podání návrhu. Zda mohou tato tvrzení obstát jako důvod ke zrušení napadeného OPP (tedy otázka aktivní věcné legitimace), bude předmětem věcného posouzení návrhu.
17. Soud dále konstatuje, že je návrh podán včas a obsahuje požadované náležitosti. Podle § 101b odst. 2 s. ř. s. kromě obecných náležitostí podání (§ 37 odst. 2 a 3 s. ř. s.) musí návrh obsahovat návrhové body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje navrhovatel opatření obecné povahy nebo jeho část za nezákonné. Při věcném posouzení návrhu soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání opatření obecné povahy (§ 101b odst. 3 s. ř. s.), tj. ze skutkového a právního stavu k 19. 12. 2016. O návrhu rozhodl soud bez jednání, protože navrhovatel vyjádřil s takovým postupem výslovný souhlas a souhlas odpůrce se presumuje, neboť ani na výzvu soudu nesdělil, že by s projednáním věci bez jednání nesouhlasil (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
18. Stěžejní námitku představuje tvrzení navrhovatele, že zastupitelstvo odpůrce nebylo oprávněno revokovat své usnesení ze dne 13. 5. 2015, jímž změnu územního plánu zamítlo. Podle navrhovatele je přijímání změny územního plánu postupný proces, který je-li jednou přerušen, nelze na něj navázat, nýbrž je potřeba začít znovu od počátku, byť za využití dříve porýšených podkladů. Porušení kontinuity podle navrhovatele představuje porušení celé řady zásad územního plánování a činnosti správních orgánů.
19. Ze správního spisu soud zjistil, že dne 24. 11. 2004 schválilo zastupitelstvo odpůrce návrh společnosti E. s. r. o. na porýzení zadání napadeného OOP. Po vypracování zadání bylo veřejnou vyhláškou ze dne 8. 6. 2005 oznámeno veřejné projednání, které se konalo dne 14. 7. 2005. Dne 12. 4. 2006 schválilo zastupitelstvo odpůrce zadání územního plánu. Na základě toho porýzovatel (Městský úřad v N.) zajistil zpracování návrhu napadeného OOP. Po vyhodnocení námitek a připomínek vzešlých z veřejného jednání byl návrh napadeného OOP předložen zastupitelstvu obce k vydání, avšak usnesením ze dne 16. 4. 2008 nebylo napadené OOP schváleno (z 21 přítomných zastupitelů bylo 6 pro, 11 proti, 4 se zdrželi hlasování).
20. Dne 18. 3. 2010 požádal pan J. T. (právní nástupce společnosti E. s. r. o. a současně statutární ředitel osoby zúčastněné na řízení) o nové projednání a vydání napadeného OOP. Dne 24. 3. 2010 vzala rada odpůrce tuto žádost na vědomí a doporučila usnesení v tomto smyslu schválit na nejbližším zasedání zastupitelstva. Zastupitelstvo odpůrce dne 14. 4. 2010 přijalo usnesení, jímž tento programový bod přerušilo a odložilo jeho projednání do doby, kdy budou doplněny jednoznačné posudky a právní vypořádání připomínek, které na tomto jednání zazněly (šlo vesměs o připomínky procesního charakteru ve vztahu k tomu, zda lze navázat na dosud učiněné kroky v rámci přijímání OOP). Dne 28. 5. 2010 požádal porýzovatel ministerstvo vnitra o stanovisko, zda lze revokovat usnesení ze dne 16. 4. 2008, kterým nebylo OOP schváleno. Dne 24. 6. 2010 datovalo ministerstvo vnitra sdělení, že zastupitelstvo odpůrce s návrhem OOP dne 16. 4. 2008 nenaložilo žádným ze způsobů předvídaným § 54 stavebního zákona (nevydalo jej, nevrátilo ani neodmítlo, pouze jej neschválilo). Zastupitelstvo tedy k tomuto programovému bodu žádné usnesení nevydalo (pokud nebylo schváleno pozitivní usnesení, nelze uzavřít, že tím bylo schváleno negativní

usnesení), a není proto co revokovat. Zastupitelstvo odpůrce (soudě podle obsahu správního spisu) nicméně v této fázi žádné usnesení nevydalo.

21. Dne 27. 2. 2012 požádal pan J. T. a paní L. T. opětovně o pokračování projednání napadeného OOP. Dne 7. 3. 2012 rada odpůrce vzala tento návrh na vědomí a doporučila věc projednat na nejbližším zasedání zastupitelstva. Zastupitelstvo odpůrce hlasovalo o vydání napadeného OOP při jednání dne 21. 3. 2012, avšak tento návrh nebyl přijat (z 18 přítomných zastupitelů byli 4 pro, 11 proti, 3 se zdrželi hlasování).
22. Dne 3. 3. 2015 požádali pan J. T. a paní L. T. opětovně o pokračování projednání napadeného OOP. Dne 13. 5. 2015 zastupitelstvo hlasovalo o vydání napadeného OOP, tento návrh však nebyl přijat (z 20 přítomných zastupitelů byli 4 pro, 14 proti, 2 se zdrželi hlasování). Poté zastupitelé dalším hlasováním napadené OOP zamítli (z 20 přítomných zastupitelů bylo 14 pro, 4 proti, 2 se zdrželi hlasování).
23. Dne 3. 5. 2016 navrhli pan J. T. a paní L. T. revokovat usnesení zastupitelstva ze dne 13. 5. 2015. Dne 19. 12. 2016 schválilo zastupitelstvo následující usnesení: „1) *Zastupitelstvo města N. ruší usnesení č. 3/10.1/2015 o zamítnutí změny č. 3 ÚPSÚ N. ze dne 13. 5. 2015 a 2) Zastupitelstvo města N. [...] vydává opatřením obecné povahy č. 1/2016 změnu č. 3 ÚPSÚ N. a rozhoduje o vypořádání námitek z veřejného jednání ke změně č. 3 ÚPSÚ N. způsobem uvedeným v odůvodnění opatření obecné povahy č. 1/2016.*“ (z 20 přítomných bylo 13 pro, 7 proti, nikdo se nezdržel hlasování). Při téžte jednání schválilo zastupitelstvo smlouvu o podmínkách výstavby mezi odpůrcem a osobou zúčastněnou na řízení.
24. Proces přijímání územního plánu (resp. jeho změn, u nichž se podle § 55 odst. 2 věta první postupuje přiměřeně) je podrobně upraven v § 47 a násl. stavebního zákona. Zastupitelstvo obce na návrh nebo z vlastního podnětu rozhodne o pořízení územního plánu. Pořizovatel územního plánu pak ve spolupráci s určeným zastupitelem zpracuje návrh zadání územního plánu, v němž se stanoví jeho cíle a požadavky (§ 47 odst. 1 stavebního zákona). Toto zadání pak pořizovatel zašle dotčeným orgánům, sousedním obcím a krajskému úřadu a také je doručí veřejnou vyhláškou; dotčené orgány se k němu mohou v zákonné lhůtě vyjádřit a každý může uplatnit připomínky (§ 47 odst. 2 stavebního zákona). Na základě vyjádření pořizovatel zadání územního plánu upraví a předloží jej zastupitelstvu ke schválení (§ 47 odst. 4 stavebního zákona). Na základě schváleného zadání pořizovatel pořídí zpracování návrhu (§ 50 odst. 1 stavebního zákona). Pořizovatel také stanoví a oznámí termín společného jednání o návrhu dotčeným orgánům a dalším subjektům a rovněž jej doručí veřejnou vyhláškou. Dotčené orgány mají možnost uplatnit svá stanoviska a každý může uplatnit připomínky (§ 50 odst. 2 a 3 stavebního zákona). Na základě výsledků projednání pořizovatel ve spolupráci s určeným zastupitelem návrh upraví a vyřeší případné rozpory (§ 51 odst. 1 stavebního zákona). Upravený návrh pořizovatel doručí veřejnou vyhláškou a stanoví termín veřejného projednání, po kterém mohou oprávněné osoby podat námítky, resp. každý může podat připomínky (§ 52 stavebního zákona). Pořizovatel poté vypracuje návrh rozhodnutí o námítkách a návrh vyhodnocení připomínek, které zašle dotčeným orgánům k uplatnění stanoviska (§ 53 odst. 1 stavebního zákona). Pořizovatel pak přezkoumá soulad návrhu s politikou územního rozvoje a plánovací dokumentací vydanou krajem, s cíli a úkoly územního plánování a s právními předpisy (§ 53 odst. 4 stavebního zákona). Poté předloží návrh územního plánu zastupitelstvu, které jej (a) po ověření, že je v souladu s územně plánovací dokumentací, právními předpisy a stanovisky dotčených orgánů vydá, nebo (b) jej vrátí pořizovateli s pokyny k úpravě, nebo (c) jej zamítne (§ 54 stavebního zákona).

25. Z uvedeného exkursu plyne, že proces přijímání (změny) územního plánu je silně formalizován a pořizovatel i zastupitelstvo musí pro jeho řádný průběh činit stanovené kroky v zákonem předvídaném sledu. Role zastupitelstva je přitom klíčová, neboť je iniciátorem přijetí (změny) územního plánu, schvaluje jeho zadání a posléze jej vydává, přičemž ve všech těchto fázích může celý územní plán vrátit pořizovateli k dopracování, nebo dokonce celý proces zastavit.
26. Je tedy třeba zodpovědět otázku, zda byl postup odpůrce spočívající v revokaci zamítavého usnesení ze dne 13. 5. 2016 a následném vydání dříve zamítnutého OOP v souladu se zákonem, a to s ohledem na specifika územního plánu a procesu jeho pořizování a přijímání. Obecně jistě platí, jak na to poukazuje odpůrce, že jelikož obecní zřízení revokaci přijatého usnesení nijak neupravuje, je přípustná jakožto výraz práva obce na samosprávu. Soud má však za to, že proces přijímání územního plánu je natolik specifický a odlišný od ostatní problematiky, o níž se zastupitelstvo usnáší (zejména tím, že probíhá v přesně stanovených a vzájemně na sebe navazujících fázích, jak řečeno výše v bodě 24), že se nelze s touto obecnou tezí spokojit.
27. Tento svůj závěr soud opírá především o nálezy Ústavního soudu vztahující se k opakovanému hlasování v Poslanecké sněmovně ze dne 2. 10. 2002, sp. zn. Pl. ÚS 05/02 (uveřejněn pod č. 476/2002 Sb.) či ze dne 19. 2. 2003, Pl. ÚS 12/02. Z nich mimo jiné plyne, že opakované hlasování lze vztáhnout toliko k vadám (omylům) při vlastním hlasovacím aktu, tedy k technice hlasování nebo zjištění jeho výsledku, nikoli však k meritu projednávaného návrhu. Opakované hlasování tedy nemůže sloužit k dosažení změny výsledku hlasování. K jejich odstranění totiž slouží jiné mechanismy (srov. čl. 47 odst. 2, čl. 47 odst. 1 a 3 a čl. 50 odst. 2 Ústavy České republiky), jejichž prostřednictvím se Poslanecká sněmovna (to však již za změněných procesních podmínek) může k již dříve jí schválenému návrhu zákona vrátit a o něm – v souvislosti s výhradami Senátu nebo s jeho pozměňovacími návrhy nebo s výhradami prezidenta republiky – znovu jednat a opětným hlasováním o nich rozhodnout. V takovém případě jde však o proceduru zahájenou nikoli z vlastního rozhodnutí Poslanecké sněmovny, ale jde o postup, který je procesním důsledkem nesouhlasu jiného účastníka zákonodárného procesu s návrhem zákona tak, jak byl Poslaneckou sněmovnou přijat.
28. Úvahy Ústavního soudu vychází z toho, že zákonodárný proces ve fázi, v níž je plénu Poslanecké sněmovny předložen návrh usnesení, jímž má být s návrhem zákona hlasováním vysloven souhlas jako s celkem (§ 95 odst. 3 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny), je již jen závěrem rozhodovacího procesu. Je věcnou i časovou hranicí, za níž již revokace tohoto usnesení a následně nové projednání návrhu zákona, jehož se revokace týká, nejsou přípustné, a to také proto, že v tomto následně novém projednání návrhu posuzovaného zákona nebyly splněny podmínky řádného legislativního procesu, resp. tento proces v ústavních kautelách scházel vůbec.
29. Uvedené závěry do značné míry akcentují složitost legislativního procesu a význam jeho jednotlivých fází; proto poté, co by byl ve třetím čtení zamítnut návrh zákona, nelze obratem dát hlasovat o návrhu totožného obsahu, a to hned ve třetím čtení. Není však vyloučeno, aby totožný návrh zákona byl v legislativním procesu (ve všech jeho fázích) projednán znovu a znovu o něm bylo posléze hlasováno.
30. Soud má za to, že pro posouzení otázky, nakolik lze v posuzované věci vyjít z citovaných závěrů Ústavního soudu, je třeba odlišit, o jaké hlasování zastupitelstva se jedná. Zpravidla je totiž standardní hlasování zastupitelstva oproti legislativnímu procesu pružnější

Shodu s prvopisem potvrzuje B. K.

a nepředchází mu žádné jiné fáze, kterých by se účastnily i jiní aktéři. Celá procedura se fakticky omezuje jen na zařazení příslušného bodu na program zasedání zastupitelstva obce a na samotné hlasování. V takovém případě „jednoduchého“ hlasování zastupitelstva soud nepochybuje o tom, že jeho revokace a případné opakované hlasování je možné (srov. například usnesení zdejšího soudu ze dne 27. 11. 2017, č. j. 43 A 2/2017 – 34, dostupné na www.nssoud.cz, týkající se hlasování o vyhlášení místního referenda). To však neplatí v posuzované věci, neboť hlasování zastupitelstva o zamítnutí návrhu (změny) územního plánu vykazuje znaky velmi podobné legislativnímu procesu. Jedná se o formalizovaný proces rozdělený do několika fází, z nichž další nemůže proběhnout, neproběhla-li zdárně fáze předchozí. V celém procesu nefiguruje pouze zastupitelstvo, ale i pořizovatel, dotčené orgány a osoby, jež podaly námítky či připomínky, přičemž všichni uvedení mají v procesu přijímání návrhu (změny) územního plánu svou nezastupitelnou roli. Soud proto se zřetelem k citovaným nálezům Ústavního soudu dospěl k závěru, že postup odpůrce – revokace usnesení o zamítnutí napadeného OOP a jeho následné vydání – představuje zásadní porušení procedurálních pravidel, které pro přijetí (změny) územního plánu stanoví stavební zákon.

31. Územní plán, resp. jeho změna, může představovat značný zásah do rozvoje obce i do práv vlastníků nemovitých věcí v jejím katastrálním území. Proto musí být stabilní a kontinuální, jeho změny by měly být koncepční a promyšlené, nikoli nahodilé. S ohledem na to je třeba, aby obec při přijímání či změnách územního plánu postupovala způsobem předvídaným stavebním zákonem. Tento proces totiž zajišťuje jak to, že bude návrh územního plánu posouzen dotčenými orgány a bude zajištěn jeho soulad s krajskou a celostátní územně plánovací dokumentací, tak to, že bude mít veřejnost možnost hájit svá práva a zájmy prostřednictvím uplatněných námitek nebo připomínek. Pokud je jednou návrh územního plánu zamítnut, děje se tak z rozhodnutí zastupitelstva obce celý proces definitivně ukončit. Nelze připustit, aby bylo možné skrze revokaci přivést jednou zamítnutý návrh změny územního plánu zpět k životu a navázat na jednou přerušovaný proces, tím méně po několika letech jeho zamítnutí. Důvodem je ochrana práv a legitimního očekávání osob, do jejichž právní sféry územní plán nebo jeho změna zasahují. Dbalý vlastník, který s přijetím změny územního plánu nesouhlasí, využije svých procesních možností v rámci přijímání územního plánu a s potěšením zjistí, že byl návrh změny zamítnut, nesmí být vystaven situaci, kdy bude do konce života s napětím sledovat každé jednání zastupitelstva, zda během něj nedojde k revokaci zamítavého usnesení a k vydání – třeba mnoho let starého – návrhu změny územního plánu (tím spíše, lze-li v souladu s § 94 odst. 2 obecního zřízení přednést návrh usnesení i v průběhu zasedání). Ve světle výše uvedeného má soud za to, že je třeba trvat na tom, aby – je-li politická vůle k přijetí původního územního plánu nebo jeho změny – opět řádně proběhly všechny fáze přijímání územního plánu.
32. Dalším – byť sekundárním – důvodem, který soud vede k závěru, že není možné jednou přerušovaný proces přijímání (změny) územního plánu oživit a bez dalšího na něj navázat, je rovněž nutnost vydat územní plán při zjištěném skutkovém stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti. To se týká jak aktuálnosti všech podkladů, tak vypořádání námitek a připomínek, které musí rovněž reflektovat aktuální stav. Připuštění možnosti revokace zamítavého usnesení by tedy mohlo oživit i mnoho let starý návrh založený na již zcela neaktuálních podkladech. Tento důvod soud uvádí spíše pro ilustraci svých úvah, neboť v posuzované věci je to důvod druhotný, protože v první řadě má zastupitelstvo povinnost vyplývající z § 54 odst. 2 stavebního zákona ověřit soulad vydávaného OOP s politikou

Shodu s prvopisem potvrzuje B. K.

územního rozvoje, krajskou územně plánovací dokumentací a stanovisky dotčených orgánů (byť v posuzované věci není zjevné, zda k takovému posouzení došlo). Dále pak v posuzované věci uplynul mezi zamítavým usnesením a jeho revokací pouze rok a půl, přičemž navrhovatel netvrdil ani v řízení nevyšlo najevo, že by v mezidobí došlo v území k takovým změnám skutkového stavu, že by podklady pro vydání napadeného OOP byly zastaralé.

33. Soud shrnuje, že se zcela ztotožnil s výše pojednanou námitkou navrhovatele, že je postup odpůrce v rozporu se smyslem ustanovení stavebního zákonem upravujících proces přijímání (změny) územního plánu a se zásadou sdílené působnosti. Jedná se přitom o velmi závažnou vadu, která zásadně zasáhla do práv všech osob, jež se v souladu se zákonem důvodně domnívaly, že je proces přijímání napadeného OOP definitivně ukončen.
34. Jelikož se jedná o námitku procesní povahy, zbývá posoudit, zda bylo toto procesní pochybení způsobilé projevit se v právní sféře navrhovatele. Ten namítal, že napadené OOP zasahuje do jeho práva na soukromí, vlastnického práva a práva na příznivé životní prostředí tím, že se v důsledku povolené výstavby zvýší provoz a s ním související imise včetně hluku. Soudu nezbývá než konstatovat, že pokud by odpůrce nezvolil nepřipustný postup revokace dříve zamítnutého usnesení, napadené OOP by vůbec nebylo vydáno, a k zásahu do právní sféry navrhovatele by tudíž nedošlo. Uvedené pochybení tedy obстоjí jako důvod pro zrušení napadeného OOP.
35. Na věci nic nemění ani skutečnost, že navrhovatel v průběhu přijímání napadeného OOP nepodal námitky ani připomínky. Touto otázkou (procesní pasivitou navrhovatele ve fázích přípravy OOP) se zabývalo již usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 16. 11. 2010, č. j. 1 Ao 2/2010 – 116, a to z dvojího pohledu; jednak z pohledu přípustnosti návrhu, a pak také z pohledu důvodnosti návrhu. V prvním případě rozšířený senát vyloučil, že by skutečnost, že navrhovatel v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části neuplatnil námitky či připomínky ve fázích přípravy opatření obecné povahy, měla takového navrhovatele zbavit práva podat návrh. Návrh proto nemůže soud v takovém případě pro nedostatek aktivity navrhovatele v předcházejících fázích řízení správního odmítnout. V případě druhém pak rozšířený senát v bodě 30 konstatoval, že *„pokud účastník, brojící proti procesním vadám při přijímání opatření obecné povahy, proti věcné správnosti přijatého řešení, anebo proti neproporčním důsledkům, které plynou z opatření obecné povahy (třetí až pátý problémový okruh algoritmu), mohl při přiměřené péči o svá práva podat věcné námitky či připomínky proti správnosti připravovaného řešení a bez objektivních důvodů tak neučinil, nemůže Nejvyšší správní soud bez závažných důvodů porušit právní jistotu dalších účastníků, kteří svá práva aktivně prosazovali již v průběhu přípravy územního plánu a nyní tento územní plán respektují.“* Na tyto úvahy posléze navázal NSS ve výše uvedeném rozsudku ze dne 7. 10. 2011, č. j. 6 Ao 5/2011 – 43, ze kterého plyne jednoznačný závěr, při nepodání námitek k otázce přiměřenosti zásahu do práv navrhovatelů územním plánem (tedy k otázce proporcionality) se danou otázkou soud při věcném přezkumu opatření obecné povahy zabývat nemůže.
36. V dané věci navrhovatel neproporcionalitu OOP netvrdil, namítal pouze procesní vady při jeho přijímání. Soud má nicméně za to, že v posuzované věci je naplněna z usnesení rozšířeného senátu plynoucí podmínka, za které i při pasivitě navrhovatele v procesu přijímání OOP nemůže být navrhovateli bez dalšího upřeno uznání věcné legitimace ve vztahu k vadám procesního charakteru. To totiž nelze učinit za situace, kdy pasivita

navrhovatele vyplývala z objektivních okolností. Je totiž třeba konstatovat, že v dané věci s ohledem na povahu posuzované procesní vady ji navrhovatel v příslušné fázi schvalování napadeného OOP vůbec namítnout nemohl, neboť k nezákonnému postupu odpůrce došlo až poté, co uplynula lhůta k uplatnění námitek a připomínek, respektive až při samotném vydání OOP.

37. Důvodnost shora pojednané námitky soudu nebrání vypořádat také námitky ostatní.
38. Navrhovatel namítá, že byla porušena kontinuita územního plánování, jestliže bylo napadené OOP představující změnu č. 3 územního plánu vydáno až po změně č. 10 územního plánu. S touto námitkou se však soud neztotožnil. Označování jednotlivých změn územního plánu pořadovými čísly (celými čísly od 1 výše) není povinností explicitně vyplývající z právních předpisů (byť s ním některé předpisy počítají, srov. § 14 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti). Jde pouze o praktický úzus, který usnadňuje orientaci v jednotlivých změnách. To však neznamená, že nemohou být změny schváleny i v jiném pořadí než podle pořadových čísel. Samotné narušení číselné řady nesvědčí o tom, že by byly změny prováděny nelogicky, nesystematicky, ani to nečiní územní plán nesrozumitelný. Jednotlivé změny se totiž mohou lišit svou složitostí (lhostejno zda je způsobena aspekty technického či politického charakteru) a jejich projednávání může trvat různě dlouho. Mezera v posloupnosti jednotlivých změn může být také způsobena tím, že se zastupitelstvo nakonec určitou změnu rozhodne neschválit, nebo ta byla soudem zrušena. Lze uzavřít, že na zákonnost změny územního plánu nemá její pořadové číslo žádný vliv. Námitka je nedůvodná.
39. Navrhovatel také namítá, že námitky byly vypořádány povrchně a nepřesvědčivě a že v odůvodnění bylo opakovaně odkázáno na dříve vypořádanou námitku, aniž by byly zohledněny odlišnosti jednotlivých námitek. K tomu soud musí uvést, že k vznesení této námitky není navrhovatel aktivně legitimován, neboť sám v průběhu pořizování napadeného OOP žádnou námitku nevzněl. Soud se touto námitkou tedy nezabýval; ostatně se jedná o námitku natolik obecnou, že by ji v podstatě nebylo možno vypořádat ani v případě, pokud by se jí zabýval věcně.
40. Soud neprovedl důkaz listinami předloženými spolu s návrhem, neboť jsou součástí správního spisu, který měl soud k dispozici a z jehož obsahu vycházel. Smlouva o podmínkách výstavby uzavřená mezi odpůrcem a osobou zúčastněnou na řízení schválená zastupitelstvem dne 19. 12. 2016 sice součástí správního spisu není, avšak ve vztahu k předmětu tohoto soudního řízení je bez významu.
41. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Odpůrce ve věci úspěšný nebyl, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Navrhovatel naopak měl ve věci plný úspěch, a proto mu náleží náhrada nákladů řízení. Tyto náklady zahrnují náklady na zastoupení advokátem, které tvoří odměna za zastoupení, náhrada hotových výdajů a náhrada DPH. Zástupce navrhovatele provedl v řízení tři účelné úkony právní služby po 3 100 Kč [převzetí a příprava zastoupení a dvě písemná podání soudu (návrh a replika) – § 7, § 9 odst. 4 písm. d), a § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb.], k čemuž byla přičtena paušální částka jako náhrada hotových výdajů ve výši 3 x 300 Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky. Tato částka byla dále zvýšena o 2 142 Kč představujících daň z přidané hodnoty, již je zástupce navrhovatele plátcem, a o soudní poplatek za návrh ve výši 5 000 Kč podle položky 18 bod 2 písm. a) Sazebníku soudních poplatků zaplacený navrhovatelem. Náhradu nákladů řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje B. K.

v celkové výši 17 342 Kč je odpůrce povinen uhradit podle § 149 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších právních předpisů, užitého na základě § 64 s. ř. s., k rukám zástupce navrhovatele, a to ve lhůtě 30 dnů (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

42. Osoba zúčastněná nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť jí soud v tomto řízení neuložil žádnou povinnost (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 15. června 2018

Mgr. Jitka Zavřelová v. r.
předsedkyně senátu